

[Tommy Dinesen]

stilling – det har vi da i SF – at i tilfælde af, at arbejdere og lønmodtagere også overskrider arbejdsmiljøregler, så må man altså også tage straffen. Det er der ærligt talt også set nye tiltag på for øjeblikket. Det er da ikke bare for at bekæmpe kapitalismen, hvis det ellers kunne gøres på dette område.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Tommy Dinesen er sandsynligvis bekendt med, at det på masser af områder er særdeles diskutabelt, hvor præventivt, hvor forebyggende straffesystemet i grunden fungerer. Når vi kommer ind på områder som disse, hvor man faktisk famler med ting, som vi lige så godt kan erkende at man, ligegyldig om man hører til den ene eller den anden af de klassiske marxistiske skæve opdelinger mellem arbejdsgivere og arbejdere, ikke faktisk rigtig ved, hvad man har med at gøre. Det er altså således, at den hjælp, som strafferetten kan give til, at man får færre skader på liv, helbred, førlighed, legeme, er så forholdsvis begrænset, at der er god grund til, at straffesanktionen indtager en noget mere tilbagetrukket placering end den, som hr. Tommy Dinesen – som jeg gerne skal indrømme repræsenterer vel det mindste af de tre store partier – ønsker. Det bliver bedre og bedre og mindre og mindre slemt efterhånden, som man fik trip, trap, trasko fra det største parti, som jo hele tiden har kørt denne fuldstændig afsindige linje fra Sønderborg Yachtværft, og hvad de nu ellers har, Hobro, eller hvad de ellers har snakket om. Jeg vil altså nok sige, at hr. Tommy Dinesen havde det mest menneskelige ansigt af de tre, men jeg synes, der var god grund til også at lære ham, at det ikke kan nytte noget bare at tro, at man kan bruge Karl Marx som lærebog på, hvordan man skal fare frem med bål og brand på 1990'ernes arbejdspladser. Derfor vil jeg fastholde, at det var berettiget også at kritisere SF's indlæg her i dag.

Elisabeth Arnold (RV):

Anledningen til dette lovforslag fra arbejdsministeren er en række sager, hvoraf hr. Glistrup netop har nævnt den ene, som er blevet afgjort på en for retssikkerheden overordentlig stødende måde, nemlig at den, der var ansvarlig for at lede og fordele arbejdet på den pågældende virksomhed, ikke kunne drages til an-

svar for selv meget grove overtrædelser af arbejdsmiljøbestemmelserne.

Det er derfor med tilfredshed, at også Det Radikale Venstre hilser velkommen, at der nu sker en ændring af disse forhold, sådan at også direktører og andre beskæftigede i ledelsen af virksomheden kan drages til ansvar, straffes og retsforfølges i forbindelse med arbejdsmiljøovertrædelser.

Bøderne har heller ikke været store nok. Det er jo, uanset hvordan man stiller sig til det præventive ved den frihedsberøvende del af straffesystemet, nok ganske præventivt, hvis bøderne bliver højere. Pengepungen er i hvert fald den mest ømtålelige legemsdel, og det er noget af det, som arbejdsgiverne har respekt for. Det har bødernes størrelse inden for miljøbeskyttelsen jo også vist.

Fra folk, der er beskæftiget i Arbejdstilsynet og i bedriftssundhedstjenesterne, ved vi, at det generelt er et problem, at ledelserne ikke beskæftiger sig nok med arbejdsmiljøet. Man lærer ikke noget om det i de læreanstalter, hvor man får sine uddannelser, og man skubber ansvaret fra sig længere ned i systemet, så det ligesom forsvinder, og det er ikke ledelsen, der på noget tidspunkt får konsekvenserne at føle.

Der findes på Danmarks Tekniske Højskole i øjeblikket et forskningsprojekt, hvor man forsøger at indarbejde, eller hvor man beskriver, hvad det vil betyde, hvis man indarbejder arbejdsmiljøspørgsmål i hele organisationen i virksomhederne. Det skulle betyde, at man tog hensyn til arbejdsmiljøet på en helt anden måde, når man planlagde sin fremtidige produktion. Det var i hvert fald en arbejdsform, som vi fra radikal side meget gerne så gennemført i en ikke alt for fjern fremtid.

Der var for få dage siden i TV 2 et indslag om dansk industri og dets forberedelse til det indre marked. Der var en meget, meget smuk og idyllisk beskrivelse af dansk industri, hvor god den var, og hvor veluddannet arbejdskraften var, hvor effektiv den var, og hvor kreativ den var. Så blev det minsandten fremhævet, at dansk industri har nogle af de skrappeste miljøkrav i hele EF, og det var industrien glad for, det var industrien tilfreds med, for det betød, at man værnede om miljøet, man værnede om drikkevandet, og man var glad for at have alle disse skrappe regler.